



Hogy miért? Mert pont ott vannak a szavak, a mondatok, a hangok, a vesszők, a szövegporcikák, ahol lenniük kell. Élvezet olvasni, **mosolyogva gurul** végig a betűkön a tekintet.

Mesefordítást is, ha tehetem, tőle veszek, és néha elgondolkodom, vajon az angol eredeti is ennyire jó? **Ennyire angolosan magyar?** Ízesen mókás, nem nyakatekert, nem lapos, szétzilálva a történetet, hanem valósággal életre kelő?

Költői elbeszélés

Egy szerzőnek versről prózára váltani veszélyes. Féltre vettem kezembe a kötetet, de két-három novella után látszott, ez most elég jól sikerült Szabó T. Annának. Hozza a vers előnyeit, a ritmust, a dallamot, a kevés szóval sokat mutatást és a precizitást, de **nem viszi túlzásba őket**

, mint mondjuk előző prózakötetében, a néhol giccsbe hajló Senki madaraiban.



Szédítő, szép anyanyelvű női nyelvi leírás, a nő bűnös, a nő szédelő, a nő szédített és
A nő üres, a nő teli.

Szerepek és címkék közt keresgéljük Szabó T. Annával együtt a nőt, a női élet bugyrait, tragédiáit, örömeit. Az Origó című novellától indulunk, hogy 49 elbeszélésen át fájjunk és simogatódjunk. Mert Szabó T. Anna, mint egy igazi nő, és egyben gondos jó anya, **hirtelen tépi fel a sebeinket**, majd könnyű kézzel elsimítja azokat.

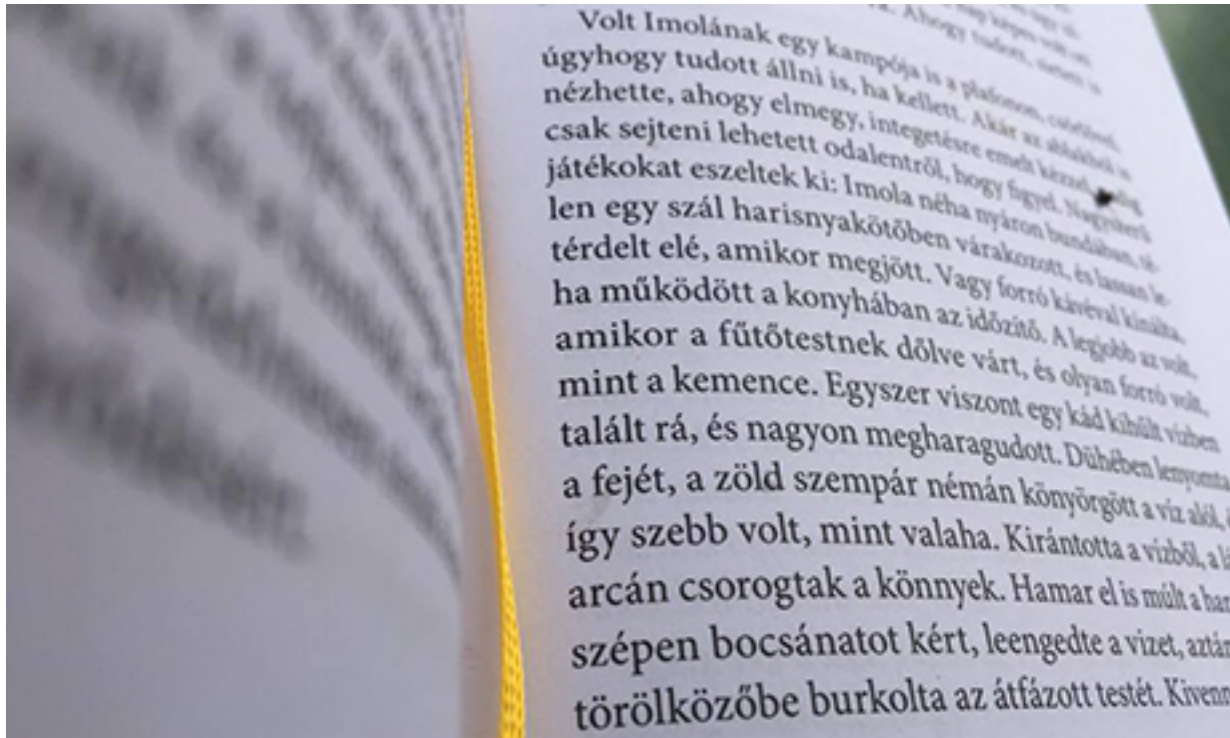
Nőként kapcsolatainkban létezünk, ezek határozzák meg identitásunkat. Kapcsolataink a szerepeink, anyám lánya, apám lánya, nagyszüleim unokája, tanító néni kedvence, a fiúk réme vagy ideálja, a gyermekek anyja, a doktornő, a szerető, a kivénhedt színésznő, az elvesztett, elvetélt gyerek gazdateste, a férjem felesége, a kurva,

a megvehetetlen és a megvehető.

Rengeteg szerep, amiben teljesíteni kell, megfelelni kell. Valamennyiből nyerünk, valamennyiből veszítünk. Szeretünk, szülünk és szoptatunk, folyamatosan fogyunk és hízzunk, ünneplünk és gyászolunk.

Szabó T. Anna a Töréstartásban ezeket az érzelmekkel átszőtt, **gyakran levetkőzni vágyott szerepeket** és a női-férfi

kapcsolatokat, azok határát mutatja be mindenféle ideológiai maszlag nélkül.



A harmadik novelláig úgy tűnik, hogy itt csak a lemez feminista szólama hangzik, de aztán

megjön a játék,

a humor és innentől már lehet azonosulni az alakokkal. Nőkkel és férfiakkal, merthogy nem csak a női szempont jelenik meg, hanem az is, amilyenek a férfiak látnak minket. Gyakran csak tárgynak. Egy kitöltésre váró üres lyuknak. Guminőnek, gumibabának.

Kell egy asszonytest az ágyba a liftes bácsinak, egy pótanya a féltékeny hájpacának, kell egy himnusra ítélt izmos test a a nemzetnek, egy natúr kurva, aki ígéretékért is odaadja magát.

Megdöbbentő, **meddig képes elmenni egy nő**, hogy gyereke legyen – azt mondják, erre születtünk – megveszi egy újszülött élethű mását, akinek nevet ad, és akithez minden éjszaka felkel. Gügyög neki, mert "tudom, hogy érti". És meddig képes elmenni egy férfi, hogy ideális

társa legyen? Vesz egy gumiból formázott ideális Imolát, aki soha nem pofázik,
az ablakon kitekintve
mindig hazavár.

A törés, ha már teszteljük,

valahol ott lesz, ahol az ember – külső nyomásra, vagy belső kényszertől hajtva – lemond
önmagáról, üres tárggyá, végül is kurvává válik.

De nem kell ezektől a súlyos mondatoktól megijedni, **ha szeretsz ☐ (magadon) nevetve sírni**, a
Törésteszt pont jó lesz erre. Csak teríts valamit magad alá, nehogy könnyesre pisild a párnád.